

OPINIA PRAWNA

Dotycząca: stosowania postanowień rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 8 września 2015 r. w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (Dz.U. z 2015 r. poz. 1400) względem pielęgniarek i położnych bezpośrednio uczestniczących w realizacji świadczeń opieki zdrowotnej przez „podwykonawców” świadczeniodawców posiadających umowy na ich realizację z Narodowym Funduszem Zdrowia.

Warszawa, dnia 2 listopada 2015 r.

DLA : Prezesa Naczelnej Izby Pielęgniarek i Położnych w Warszawie

DOTYCZĄCA: stosowania postanowień rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 8 września 2015 r. w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (Dz.U. z 2015 r. poz. 1400) względem pielęgniarek i położnych bezpośrednio uczestniczących w realizacji świadczeń opieki zdrowotnej przez „podwykonawców” świadczeniodawców posiadających umowy na ich realizację z Narodowym Funduszem Zdrowia.

SPORZĄDZONA PRZEZ : r.pr. Piotra Siłakiewicza

Wniosek:

Pielęgniarki i położne posiadające np. umowę o pracę u „podwykonawcy” określonego świadczeniodawcy, realizujące bezpośrednio świadczenia opieki zdrowotnej w ramach umowy z NFZ zawartej przez tego świadczeniodawcę również powinny być objęte postanowieniami rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 8 września 2015 r. w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (Dz.U. z 2015 r. poz. 1400).

Uzasadnienie:

Stan faktyczny:

Przedmiot zapytania dotyczy objęcia przewidzianym w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 8 września 2015 r. w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (Dz.U. z 2015 r. poz. 1400) wzrostem wynagrodzeń dla pielęgniarek i położnych, uczestniczących w realizacji świadczeń opieki zdrowotnej u świadczeniodawcy posiadającego umowę z NFZ w oparciu o stosunek prawny łączące je nie bezpośrednio z tym świadczeniodawcą lecz z jego podwykonawcą.

Ocena prawna:

W pierwszym rzędzie wypada przywołać regułę wyrażoną w § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 8 września 2015 r. w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (Dz.U. z 2015 r. poz. 1400) zgodnie, z którą w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia rozporządzenia świadczeniodawca posiadający umowy o udzielanie świadczeń opieki

zdrowotnej, z wyłączeniem umowy w rodzaju podstawowa opieka zdrowotna oraz umowy w rodzaju leczenie szpitalne - świadczenia wysokospecjalistyczne, przekaze do dyrektora właściwego oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia, informację, według stanu na dzień ogłoszenia rozporządzenia, o liczbie pielęgniarek i położnych wykonujących, u tego świadczeniodawcy, zawód w rozumieniu art. 19 ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz.U. z 2014 r. poz. 1435, z późn. zm.2)), i realizujących świadczenia opieki zdrowotnej oraz w formie indywidualnej praktyki pielęgniarki i położnej wyłącznie w przedsiębiorstwie podmiotu leczniczego albo indywidualnej specjalistycznej praktyki pielęgniarki i położnej wyłącznie w przedsiębiorstwie podmiotu leczniczego, w przeliczeniu na liczbę etatów, realizujących te świadczenia.

Z przywołanej normy prawnej nie wynika, aby pielęgniarki i położne musiały posiadać jakąkolwiek umowę bezpośrednio z tym konkretnym świadczeniodawcą. Warunkiem jest natomiast wykonywanie u tego świadczeniodawcy zawodu w rozumieniu art. 19 ust. 1 pkt 1-3 ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej także realizowanie świadczeń opieki zdrowotnej. Zasadne będzie zatem stanowisko zgodnie, z którym pielęgniarki i położne posiadające np. umowę o pracę u „podwykonawcy” określonego świadczeniodawcy, realizujące bezpośrednio świadczenia opieki zdrowotnej w ramach umowy z NFZ zawartej przez tego świadczeniodawcę również powinny być objęte postanowieniami przywołanego rozporządzenia.

Powyższe stanowisko potwierdza także brzmienie art. 133 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2015 r. poz. 581, z późn. zm.), stosownie z którym to świadczeniodawcy mogą zlecać podwykonawcom udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w ramach umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej zawartej z Funduszem, jeżeli umowa tak stanowi. Ponadto umowa zawierana przez świadczeniodawców z NFZ w myśl reguły wyrażonej w art. 136 ust. 1 pkt 3 przywołanej wyżej ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych powinna zawierać wykaz podwykonawców oraz wymagania dla nich inne niż techniczne i sanitarne, określone w odrębnych przepisach.

Z powyższego jednoznacznie wynika zatem, że świadczeniodawcy mogą realizować umowy w oparciu o podwykonawców, jednakże ustawodawca nałożył na nich w tym zakresie pewne obowiązki informacyjne względem NFZ.

Objęcie zakresem rozporządzenia w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej wyłącznie pielęgniarce i położnej, które bezpośrednio łączy umowa ze świadczeniodawcą byłoby nieuzasadnionym ograniczeniem. Mając na względzie zasadę racjonalnego działania polskiego prawodawcy jak również posługując się literalną wykładnią przepisów omawianego rozporządzenia trzeba wyrazić przekonania, że winno ono znaleźć zastosowanie względem tych pielęgniarek i położnych, które u danego świadczeniodawcy uczestniczą w realizacji świadczeń w ramach umowy, którą zawarł on z NFZ.

Konkludując należy stwierdzić, że brak jest podstaw do zawężającej interpretacji norm sformułowanych w cytowanym rozporządzeniu i ograniczaniu jego stosowania wobec pielęgniarek i położnych, które posiadają wprawdzie bezpośrednią umowę z tzw. „podwykonawcą” świadczeniodawcy, lecz w rzeczywistości to u niego i na jego rzecz realizują określone w umowie świadczenia zdrowotne.

Piotr Siłkiewicz
radca prawny
Wa - 55 74